590/00

Den 27. marts 2000 blev i sag nr. 51.240:

xxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxxx
xxx xxxx x
xxxx xxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Tåstrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for en anmeldt kaskoskade.

Selskabet har udbetalt en pro rata-erstatning under henvisning til, at klageren afgav urigtige oplysninger ved forsikringens tegning.

Det fremgår af sagen, at klagerens søn ved slutseddel af 6/2 1999 erhvervede den pågældende bil. På slutsedlen er sønnens navn blevet streget ud og erstattet med klagerens navn. Bilen er herefter blevet registreret i klagerens navn, hvorefter klageren tegnede autoforsikringen i selskabet. Den 28/3 1999 anmeldte klagerens søn, at han som fører og fast bruger af bilen var forulykket med bilen.

Klageren betalte på skadetidspunktet en årlig præmie på 2.789,00 kr. Selskabet har anført, at man, såfremt man ved forsikringens tegning var blevet bekendt med, at klagerens søn var ejer og bruger af bilen, ville have opkrævet en årlig præmie på 20.370,00 kr.. og under henvisning til, at der er afgivet urigtige oplysninger ved forsikringens tegning, har selskabet reduceret erstatningen i forholdet mellem den præmie, der var be-

talt, og den, der skulle have været betalt, hvis man havde kendt de rigtige forhold. Skaden blev opgjort til 99.000,00 kr., og den af selskabet udbetalte pro rata-erstatning andrager 13.553,10 kr.

Klageren er utilfreds med størrelsen af den udbetalte erstatning, og klagerens advokat har i en skrivelse af 31/5 1999 til selskabet anført: "Jeg skal meddele Dem, at forsikringen i Deres selskab er tegnet i overensstemmelse med Deres medarbejder, assurandør M.J.'s instruks. Assurandør M.J. har tidligere kontaktet min klient med henblik på at tegne forsikringer. I den anledning meddelte M.J., at han kunne tegne en forsikring på personbiler for kr. 6.000,00. I anledning af købet af den omhandlede Toyota Corolla 1,3 l, har min klient kontakt med M.J. igen. Han meddeler, at min klient bør eje bilen de første år og kan lade min klients søn, M.G. anvende bilen som bruger. M.J. udarbejder endda en seddel med instruks til autoforhandleren om hvordan købet skal iværksættes, og der tegnes forsikring i overensstemmelse hermed. I overensstemmelse med M.J.'s instruks indregistreres bilen i min klient, E.G.'s navn. ... E.G. har nøje respekteret den instruks, som M.J. gav, og E.G. fastholder Deres selskabs erstatningsforpligtelse ubegrænset og jeg skal henvise til, at der ikke foreligger urigtige oplysninger, tværtimod foreligger der en detaljeret korrekt oplysning, som Deres assurandør var bekendt med inden forsikringens tegning. Jeg skal i den forbindelse tillade mig at henvise til forsikringsaftalelovens § 5, som pålægger Deres selskab at betale erstatning, også i tilfælde, hvor der er givet en oplysning, der giver anledning til kritik, når det kan antages, at forsikringstageren hverken vidste eller burde vide, at en oplysning kunne være urigtig."

Selskab har heroverfor i skrivelse af 11/6 1999 til klagerens advokat anført: "Ifølge M.J. har han 'talt forsikringer' med Deres klient to gange. Første gang var i november måned 1998. Man talte om de på daværende tidspunkt aktuelle forsikringsforhold og i den forbindelse stillede Deres klient et hypotetisk spørgsmål om sønnens eventuelle bilforsikring 'hvis sønnen på et tidspunkt skulle have bil'. M.J. forklarede Deres klient at uanset om sønnen var registreret som ejer eller bruger, ville det være sønnens individuelle forhold som var afgørende for indplacering i tariffen og dermed for præmiens størrelse. ... Den anden drøftelse fandt sted i februar 1999. Ægtefællerne G. havde fortalt M.J. at de begge havde brug for biler til deres daglige transport. ... M.J. har derfor ikke haft nogen

grund til mistanke, og det er urigtigt at M.J. skriftligt skulle have instrueret autoforhandleren om hvorledes en omgåelse af tariffen kunne arrangeres."

Nævnet udtaler:
Nævnet lægger til grund, at klagerens søn var den reelle ejer og bruger af den omhandlede bil. På det foreliggende grundlag må det endvidere lægges til grund, at dette forhold ikke blev oplyst i forbindelse med forsikringens tegning. Herefter finder nævnet, at klageren har afgivet urigtige oplysninger ved forsikringens tegning. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har reduceret erstatningens størrelse, idet selskabets afgørelse er hjemlet i forsikringsaftalelovens § 6, stk. 2.

Dette er ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse for en domstol om, hvilke oplysninger der i forbindelse med forsikringens tegning blev givet til assurandøren, ikke vil kunne medføre et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand